

synes det at fremgaa, at Ministeren mener, at ogsaa efter 1920 var ifølge denne Lov disse Kapitaler baandlagte. Jeg kan ikke tænke mig, hvorledes det skulde kunne være Tilfældet, naar Loven udtrykkelig siger: Denne Lov træder i Kraft straks og gælder indtil Udgangen af Aaret 1920. Naar vi naar Udgangen af 1920, og der altsaa ikke mere er nogen Lov, som baandlægger disse Kapitaler, ser jeg ikke, hvad det er for et Baand, som binder dem. Jeg vil gerne henstille dette Spørgsmaal til den højtærede Ministers Overvejelse.

Handelsministeren (C. Hage): Jeg ser ikke rettere, end at Loven udtrykkelig siger, at Beløb, der efter 1. Oktober 1916 er udbetalt eller bliver udbetalt til Ejer af dansk Skib, skal anvendes til Anskaffelse af Skib til Erstatning for det tabte. Det er en Bestemmelse der gælder for alle Forsikringssummer, som udbetales indtil Udgangen af Aaret 1920.

Richelieu: Jeg kunde tænke mig, at man, selv om Krigen hørte op straks, ikke selv med den bedste Villie af Verden kunde faa bygget Skibe, idet alle Bedinger er optagne for Øjeblikket og langt ud i Fremtiden; Raamaterialier er det nu næsten umuligt at faa, og efter Krigen vil de naturligvis staa i ganske urimelige Priser, idet alle de forskellige Lande, som har Raamaterialier, vil faa Brug for dem selv. Spørgsmaalet kan derfor blive meget aktuelt, og efter min Mening vil det blive aktuelt. De baandlagte Summer vil maaske komme til at ligge hen til 1920, og saa bliver Spørgsmaalet aktuelt. Nu hørte jeg, at det ærede 6te Medlem for 1ste Kreds (Poul Rasmusen), som paa det juridiske Omraade er mere kyndig end jeg, tog det Punkt op. Jeg ved ikke, om den højtærede Minister yderligere vil oplyse, hvordan det Spørgsmaal kunde tænkes løst, eller om det maaske anses som afgjort ved denne Lov.

Poul Rasmusen: Den højtærede Minister har ganske Ret i, at der i Loven staaar, at disse Penge skal anvendes, men naar vi naar 1920, er der netop ikke mere nogen Regel, der siger, at de skal anvendes; saa er den Regel bortfaldet med Loven. Derfor tror jeg, at den højtærede Minister ikke har Ret i sin Forstaaelse af Loven.

Handelsministeren (C. Hage): Jeg tror alligevel, at min Læsning er den, der ogsaa

overfor juridiske Indvendinger vil holde Stik. Men det praktisk betydningsfulde er naturligvis det, der blev fremdraget af det ærede 4de Medlem for 2den Kreds (Richelieu), at det ogsaa, naar Krigen er forbi, kan blive meget besværligt og kostbart at bygge nye Skibe, og at det derfor kan vise sig u hensigtsmæssigt at opretholde denne Baandlæggelse ud i en ubestemt Fremtid. Men i saa Tilfælde gaar jeg rigtignok ogsaa ud fra, at Lovgivningsmagten vil være i høj Grad lydhør overfor ethvert rimeligt og naturligt Krav, der i saa Henseende maatte fremkomme.

Poul Rasmusen: Den praktiske Betydning af, hvilken Opfattelse der er den rigtige, den højtærede Ministers eller min, er den, at deraf afhænger det, hvorvidt der i 1920 skal en ny Bestemmelse til for at ophæve Baandlæggelsen eller skal en ny Bestemmelse til for at fortsætte Baandlæggelsen.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Formanden: Der er ikke mere paa Dagsordenen, men jeg skal ansætte et nyt Møde til i Dag Kl. 2⁴⁵ med følgende Dagsorden:

1) *Eventuelt: Anden Behandling af:*

Forslag til Lov om superficiære Fæste- og Lejeforhold.

2) *Eventuelt: Anden Behandling af:*

Forslag til midlertidig Lov om Raadighed over Forsikringssummer for danske Skibe.

Mødet hævet Kl. 2²⁰.